

Ο σάκος με τις 7 ευχές!

Παραμονές γιόρτων κι ο χειμώνας έχει για το καλό φορέσει το χοντρό πανωφόρι του για να κλωσάρσει τον Δεκέμβρη. Στο χωριό του Άγιου Βασίλη οι φημισμένοι και ακούραστοι βοηθοί του καταφέρνουν να διαβάζουν αδιάκοπα τα χιλιάδες γράμματα που φθάνουν καθημερινά με το πρώτο αγιαβασιλιάτικο τρένο.

Τα ροζιασμένα δάχτυλά τους, μαθημένα πια από τα χρόνια, ανοίγουν επιδέξια κάθε γράμμα που κρύβει μέσα του παιδικές επιθυμίες. Η κυρία Αγιαβασιλίνα, φορώντας πάγυαλισμένο έλκνηρο με τους μονάκριβους τάρανδους θα ξεκινήσει για το ξεχωριστό του ταξίδι. Έτσι και σήμερα, τούτο το χειμωιάτικο πρωινό, που ο ήλιος προσπαθεί διατακτικά να γλιτρώσει μέσα από τα ατακτα σύννεφα, το εργαστήριο έχει πάρει φωτιά

από την πάλλη δουλειά. Άλλωστε δεν υπάρχει καθόλου καιρός για κάσιμο αφού ο χρόνος κυλάει γρήγορα και η Πρωτοαχρονιά πλησιάζει.

Όταν σουρούπωσε ο Άγιος Βασίλης περίμενε τα νέα. Καινούργια γράμματα, καινούργιες επιθυμίες, ευχές και παρακλήσεις. Με γοργό βήμα διέσχισε τη μεγάλη σάλα κι αναρωτιόταν τι θα έφθανε σήμερα στ' αυτιά του.

Οι μικροί του φίλοι τώρα τελευταία ζητούσαν αλλόκοτα δώρα. Είχε κουραστεί πια να του ζητούν τα ίδια και τα ίδια. Παιχνίδια δίχως νόημα, ψεύτικα, δίχως πραγματική αξία.

Καθώς έτριβε τη μεγάλη γενειάδα του, δύο από τα πιο υπέροχα ξωτικά του πήδηξαν με σβελτόδα μέσα στη σέλα και κούρνιασαν σφικτά τα γράμματα της μέρας. «Μασκεράκια είστε στον ιδρώτα», διαπίστωσε ο Άγιος Βασίλης συνεχίζοντας...

«Ας ελπίσουμε ότι αξίζει τον κόπο!»

«Άγιε Βασίλη μου... και αυτά τα γράμματα μοιάζουν με τα προηγούμενα», είπε το μικροκαμωμένο ξωτικό λυπημένα. «Ακούω λοιπόν!», απάντησε με ιδιαίτερη σοβαρότητα ο Άγιος Βασίλης. Τα ξωτικά έκατσαν στις άνετες κόκκινες πολυθρόνες και ξεκίνησαν την ανάγνωση...

«Ο Γιαννάκης από την Ελλάδα ζητάει ένα καινούργιο κινητό γιατί βαρέθηκε το προηγούμενο!», «Η Έλενα από την Τσεχία ζητάει το πιο ακριβό ηλεκτρονικό παιχνίδι για να παίζει όλη μέρα...», «Ο Αντρέα από την Ιταλία ζητάει την ηλεκτρική μπάλα που χορεύει και τραγουδάει...» «Η Σοφία από την Ολλανδία ζητάει μια κούκλα-ρομπότ για να είναι μέσα στη μόδα όπως οι φίλες της!»

«Ο Τζιμ από την Αυστραλία ζητάει τον πιο μικρό υπολογιστή τσέπης που υπάρχει για να τον κουβαλάει παντού...»

«Η Φαίη από την Αμερική ζητάει ένα ηλεκτρονικό βιβλίο γιατί βαρέθηκε να γυρίζει τις σελίδες!»

«Ο Σάντος από το Μεξικό ζητάει ένα τρενάκι που να του μαγειρεύει...!»

«Ααααα! Σταματήστε!», φώναξε ο Άγιος Βασίλης αποκαμωμένος από αυτά που άκουσε. Τον είχε τρομάξει όλη αυτή η ιστορία με τα ανούσια γράμματα.

Πόσο μεράκι είχε άλλοτε για να ευχαριστήσει τα παιδιά!
Άφηνε για μέρες ολόκληρες το σπιτικό του για να μην κακοκαρδίσει ούτε ένα παιδί στον κόσμο. Λαχταρούσε πώς και πώς να τρυπώσει μέσα στις καμινάδες, να κυλιστεί στο τζάκι, να αφήσει τις καρμελωμένες λιχουδιές της Αγιοβασιλίνας μέσα στην τεράστια μάλλινη κάλτσα και, τέλος, να ακουμπήσει με ιδιαίτερη προσοχή τα δώρα κάτω από το χριστουγεννιάτικο δέντρο. Όμως τώρα παράγινε το κακό! Εκεί που ζητούσαν κάποτε τα παιδιά μια μπάλα ποδοσφαίρου... τώρα ζητούν μια μπάλα που χορεύει! Κι εκεί που ζητούσαν μια όμορφη κουκλίτσα για να παίξουν... τώρα ζητούν ένα άψυχο ρομπότ. Ακόμα και ηλεκτρονικούς φίλους θα του ζητήσουν σε λίγο!

«Δεν μπορεί να έχουν αλλάξει τόσο παλύ τα παιδιά σ' αυτό τον κόσμο», σκέφτηκε ο Άγιος Βασίλης ανήσυχος καθώς ήταν... «Κι αν συμβαίνει αυτό, τότε ήρθε η ώρα να το αλλάξω εγώ!»

Η πρώτη του σκέψη ήταν να μην κάνει το κατίρι σε κανένα παιδί. Δεν θα χάριζε πλαστικά και άψυχα παιχνίδια ούτε ρομπότ και πανάκριβα κινητά. Μα τι στο καλό! Ήταν ο Άγιος Βασίλης! Εκείνος που η αγάπη του ξεχειλίζει για κάθε παιδί στον κόσμο!

Καθώς οι μέρες περνούσαν, μεγάλη αναστάτωση επικρατούσε στο χωριό. Μάταια η Αγιοβασιλίνα προσπαθούσε να μεταπεισει τον Άγιο Βασίλη για την ανήκουστη απόφασή. Πονακέφαλος είχε πιάσει βοηθούς και ερωτικά που για πρώτη φορά δεν θα τύλιγαν τα δώρα των παιδιών. Κι όμως, το χαμόγελο του Άγιου Βασίλη έλαμπε. Ο ίδιος άστραψε από χαρά καθώς έραβε και το τελευταίο μπάλλωμα στον τεράστιο σάκο του, φανόντας το βράδυ της παραμονής η Αγιοβασιλίνα θυμωμένη έτρεξε να του ζητήσει

το λόγο... «Για πες μου τώρα! Τι θα βάλεις μέσα στο σάκο; Πώς θα ταξιδέψεις με άδειαπραμάτεια; Τι θα πούνε τα παιδιά;»

Την κοίταξε σιωπηλά ενώ φορούσε τις τεράστιες μαύρες μπότες του. Έπειτα πήρε το σάκο και τον έδεσε σφιχτά πάνω στο έλκνηθρο. Οι τάρανδοι ανυπομονούσαν να πετάξουν ψηλά στον ουρανό που σκορπισμένα τα αστέρια τον είχαν κεντήσει περίτεχνα. Η σπουδαία αποστολή ήταν έτοιμη να ξεκινήσει!

«Μην ανησυχείς, Αγιοβασιλίνα μου, μα ο σάκος μου δεν είναι άδειος! Είναι ο καλύτερος σάκος που ετοίμασα ποτέ! Τα καλύτερα δώρα που μπορούσα να χαρίσω», είπε καθσπυχάζοντάς την.

«Μα... δεν σε καταλαβαίνω καθόλου», επέμεινε γκρινιάζοντας.

«Ο σάκος αυτός έχει μέσα 7 ευχές! 7 ευχές για όλα τα παιδιά του κόσμου. 7 δώρα που πρέπει να έχει ένα παιδί!»

Καθώς σηκώθηκε ψηλά το έλκνηθρο, έπεφτε η σκιά του ολόγυρα στη Γη. Αυτή τη φορά η αποστολή έπρεπε να ταξιδέψει γρήγορα για να φθάσουν τα δώρα στην ώρα τους. Ο σάκος άνοιξε διήπλστα κι οι ευχές σκορπίστηκαν σαν χρυσόσκονη πάνω στις πέντε ηπείρους. Κάθε ευχή ήταν ένα πολύτιμο δώρο στον κόσμο των παιδιών.

Οι 7 ευχές του Άγιου Βασίλη δεν ήταν δεδομένες. Πολλά παιδιά δεν είχαν κάποια από αυτές. Μερικά ίσως να μην είχαν και καμία. Παιδιά που μεγαλώνουν μέσα στον πόλεμο... Παιδιά που δεν έχουν φίλους να μοιραστούν τα μυστικά τους γιατί προτιμούν τον υπολογιστή... Παιδιά που δεν έχουν μάθει να σέβονται τον διπλανό τους...

Παιδιά που δεν έχουν δυνατότητα να πάνε σχολείο και να μάθουν γράμματα...

Παιδιά που μεγαλώνουν
μέσα στη φτώχεια και δεν
έχουν να φάνε ούτε ψωμί...
Παιδιά που δεν έχουν παίξει
ποτέ κρυφό ή κυνηγητό...

Πόσο σημαντικές λοιπόν ήταν οι
7 ευχές! Πόσο πιο πολύτιμες από το
τρένο που μαγειρεύει κι από τον μι-
κροσκοπικό υπολογιστή τσέπης! Ο Άγι-
ος Βασίλης δεν χόρταινε να σκορπάει τις
ευχές του όπου καθέμία ήταν ξεχωριστή:

Αγάπη... γιατί όλα τα παιδιά τη χρειάζονται για να
μεγαλώσουν.

Υγεία... γιατί χωρίς αυτή δεν μπορούμε να προχωρήσουμε.

Φιλία... γιατί οι φίλοι είναι πολύτιμοι στη ζωή μας.

Αλληλεγγύη... γιατί πρέπει να νοιαζόμαστε για τον διπλανό μας και να τον βοηθάμε.
Σεβασμός στη διαφορά... γιατί κάθε άνθρωπος, όσο κι αν είναι διαφορετικός από εμάς,
έχει το ίδιο δικαίωμα με εμάς.

Δικαίωμα στη μόρφωση... γιατί αυτή είναι η δύναμή μας.

Πρόσβαση σε πόσιμο νερό και τροφή... γιατί αυτά πρέπει κάθε παιδί να τα έχει!

Ο καινούργιος χρόνος μπήκε. Πολύχρωμα βεγγαλικά στόλισαν τον ουρανό. Ο Άγιος Βα-
σίλης είχε ψυχάσει. Ικανοποιημένος από τα ξεχωριστά δώρα που κατάφερε να μοιράσει,
πήρε το δρόμο του γυρισμού. Η Αγιοβασιλίνα θα τον περίμενε με την αχνιστή πρωτοχρο-
νιατική σούπα της. Συμμάζεψε το γιλέκο του, που είχε ζαρώσει, έφτιαξε τη γενειάδα του,
φόρεσε το μακρύ σκούφο του και πήρε το δρόμο της επιστροφής κάνοντας μια ευχή...

ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ, ΠΑΙΔΙΑ ΜΟΥ!

ΤΑ ΔΩΡΑ ΜΟΥ ΚΑΙ ΣΕΙΣ ΣΥΝΤΡΟΦΕΥΟΥΣ ΠΑΝΤΕΣ!

ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ!

Νερό και Τροφή

Αλληλεγγύη

Μόρφωση

Υγεία

Σεβασμός

Φιλία

Αγάπη